

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการสังเคราะห์ จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ จำนวน 39 ตัวแปรจาก 12 โรงเรียน 10 อำเภอ ภายในจังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง กลาง ต่ำ, ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละ 5 คน รวม 60 คน โดยการวิธีการสัมภาษณ์ และการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมื่อ ได้ข้อมูลทางการสังเคราะห์จากงานวิจัยเชิงคุณภาพแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจากรวบรวมข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ จำนวน 33 โรงเรียน 10 อำเภอ ภายในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนในกรมสามัญศึกษาเดิม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 322 คน เพื่อตรวจสอบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปร และสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนด

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
KMO	แทน	ค่าความทดสอบความเพียงพอของกลุ่มตัวอย่าง
Bartlett's Test	แทน	ค่าการทดสอบความครอบคลุมของข้อคำถามจากกลุ่มตัวอย่าง (Sphericity) เพื่อแสดงว่าตัวแปรหรือข้อคำถามต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันเพียงพอหรือไม่
Chi-Square	แทน	ค่าไค-สแควร์
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
Eigenvalue	แทน	ค่าที่อธิบายการผันแปรของตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบ
ค่าน้ำหนัก	แทน	ค่าน้ำหนักของตัวแปรที่ได้จากการหมุนแกนเพื่อคัดตัวแปรเข้าสู่แต่ละองค์ประกอบ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณครั้งนี้ ได้แก่

1. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดของกรมสามัญศึกษาเดิม ภายในจังหวัดชลบุรี จำนวน 33 โรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.50 จำนวน 322 คน ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 322 คน

2. ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนโรงเรียนในสังกัดของกรมสามัญศึกษาเดิม ภายในจังหวัดชลบุรี จำนวน 33 โรงเรียน จำนวน 155 คนได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 155 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ทำการสกัดตัวแปร และหมุนแกนองค์ประกอบ เพื่อหาองค์ประกอบหรือปัจจัยที่สำคัญ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งสองชุด คือ แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และ แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ที่สอบถามเกี่ยวกับเรื่องสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้ผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน จำแนกตามลักษณะ

ลักษณะ	จำนวน (n = 322)	ร้อยละ
1. อายุ		
15 ปี	10	3.10
16 ปี	38	11.80
17 ปี	115	35.70
18 ปี	131	40.70
19 ปี	25	7.80
20 ปี	3	.90
2. เพศ		
ชาย	145	45.00
หญิง	177	55.00
3. เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้น		
อนุบาล	213	66.10
ประถมศึกษา	109	33.90

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 18 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ 131 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 และอายุ 20 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ .90 เพศของกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชายจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 และเพศหญิงจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 กลุ่มตัวอย่างที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษของตั้งแต่ระดับอนุบาลมีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 66.10 และกลุ่มตัวอย่างที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษของตั้งแต่ระดับอนุบาลมีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ด้านผู้เรียน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
1.	การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน	2.79	.98	ปานกลาง
2.	ไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	3.14	1.05	ปานกลาง
3.	ผู้สอนให้การบ้านในปริมาณที่มาก	3.11	1.01	ปานกลาง
4.	ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายไม่ได้	3.11	.97	ปานกลาง
5.	การชี้แจงทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	3.20	.98	ปานกลาง
6.	ให้ความสนใจต่อการบ้านวิชาอื่นมากกว่า	2.99	1.15	ปานกลาง
7.	กลัวการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ	3.84	.99	มาก
8.	กลัวการพูดผิด	3.90	1.05	มาก
9.	ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ	3.60	1.13	มาก
10.	กลัวเพื่อนหัวเราะเมื่อการใช้ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง	3.18	1.20	ปานกลาง
11.	รู้สึกไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ	2.66	1.27	ปานกลาง
12.	รู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	3.28	1.16	ปานกลาง
13.	รู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ	2.78	1.09	ปานกลาง
14.	รู้สึกว่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วไม่รู้เรื่อง	3.24	1.15	ปานกลาง
15.	คิดว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่	2.76	1.25	ปานกลาง
16.	ไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.93	1.18	ปานกลาง
17.	ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.10	1.17	ปานกลาง
18.	มีความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.84	1.12	ปานกลาง
19.	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ	2.62	1.31	ปานกลาง
20.	ทางโรงเรียนที่ข้าพเจ้าเริ่มเรียนภาษาอังกฤษขาดความพร้อม ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	2.42	1.14	น้อย
21.	ข้าพเจ้าไม่ชอบครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ	2.08	1.12	น้อย
22.	ขาดความคาดหวังในอนาคตของตนเอง	2.55	1.18	ปานกลาง
23.	การไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	3.18	1.28	ปานกลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
24.	ความวิตกกังวลจากการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายใน วิชาภาษาอังกฤษ	2.94	1.09	ปานกลาง
25.	ความเครียดที่เกิดจากผู้ปกครอง	2.10	1.10	น้อย
26.	ความเครียดที่เกิดจากครูผู้สอน	2.57	1.13	ปานกลาง
27.	ขาดความมั่นใจในตนเอง	3.30	1.11	ปานกลาง
28.	ข้าพเจ้าหวังว่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพียงพอให้สอบ ผ่าน	2.74	1.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านผู้เรียน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนั้น ตัวแปรที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก 3 ตัวแปร คือ ความกลัวในการสื่อสารกับผู้อื่นแล้วไม่เข้าใจ, การกลัวพูดผิด และการไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ ตัวแปรที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย 3 ตัวแปร คือ ทางโรงเรียนที่ข้าพเจ้าเริ่มเรียนภาษาอังกฤษขาดความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ, ข้าพเจ้าไม่ชอบครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และ ความเครียดที่เกิดจากผู้ปกครอง ตัวแปรตัวอื่น ๆ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตัวแปรที่สำคัญ 3 ลำดับแรก คือ การกลัวพูดผิด ($\bar{X} = 3.90$), ความกลัวในการสื่อสารกับผู้อื่นแล้วไม่เข้าใจ ($\bar{X} = 3.84$) และการไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ด้านผู้สอน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
29.	ผู้สอนดู	2.30	1.12	น้อย
30.	ผู้สอนบังคับให้พูดภาษาอังกฤษ	2.41	1.07	น้อย
31.	การถูกตำหนิเมื่อตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้	2.59	1.37	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
32.	ผู้สอนเคร่งเครียด	2.49	1.25	น้อย
33.	ผู้สอนไม่ตั้งใจสอน	2.14	1.39	น้อย
34.	ผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าเบื่อ	2.82	1.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านผู้สอน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนั้น ตัวแปรที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวแปร คือ การถูกตำหนิเมื่อตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ และผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าเบื่อ ตัวแปรตัวอื่น ๆ มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย ซึ่งตัวแปรที่สำคัญ 3 ลำดับแรก คือ ผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 2.82$), การถูกตำหนิเมื่อตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ ($\bar{X} = 2.59$) และผู้สอนเคร่งเครียด ($\bar{X} = 2.49$)

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
35.	มีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย	3.09	1.14	ปานกลาง
36.	โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย	3.16	1.18	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนั้น ตัวแปรที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ตัวแปร คือ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย ($\bar{X} = 3.16$) และมีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย ($\bar{X} = 3.09$)

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ด้านสิ่งแวดล้อม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
37.	ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ	3.24	1.40	ปานกลาง
38.	การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย	3.12	1.28	ปานกลาง
39.	การมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย	3.03	1.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านสิ่งแวดล้อม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนั้น ตัวแปรที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ตัวแปร คือ ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.24$), การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย ($\bar{X} = 3.12$) และการมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย ($\bar{X} = 3.03$)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำแนกตามลักษณะ

ลักษณะ	จำนวน (n = 155)	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	140	84.80
ปริญญาโท	15	9.10
2. วุฒิการศึกษา		
การศึกษามัธยมศึกษา	68	41.20
ศิลปศาสตรบัณฑิต	24	15.20
ครุศาสตรบัณฑิต	38	23.00
ศึกษาศาสตรบัณฑิต	9	5.50
การศึกษามหาบัณฑิต	4	2.40
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	7	4.20
ครุศาสตรมหาบัณฑิต	4	2.40

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน (n = 155)	ร้อยละ
3. สาขาวิชา		
ภาษาอังกฤษ	144	92.90
ภาษาไทย	4	2.60
อื่น ๆ	7	4.50
4. เพศ		
ชาย	10	6.50
หญิง	145	93.50

จากตารางที่ 10 พบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 84.80 และจบการศึกษาระดับปริญญา มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 วุฒิการศึกษาที่ครูจบมากที่สุดคือ การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 และวุฒิการศึกษาที่ครูจบน้อยที่สุดคือ การศึกษามหาบัณฑิตและครุศาสตรมหาบัณฑิต มีจำนวนเท่ากันคือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 สาขาวิชาที่ครูจบสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 92.90 สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 และสาขาอื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 เพศของกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และเพศหญิง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 93.50

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ด้านผู้เรียน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
1.	การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน	2.97	.89	ปานกลาง
2.	ไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	3.41	1.01	ปานกลาง
3.	การทะเลาะไม่ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	3.84	.92	มาก
4.	กลัวสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ	4.10	.71	มาก
5.	นักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ	4.21	.63	มาก
6.	คิดว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่	3.69	.92	มาก
7.	ไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.00	.80	มาก
8.	ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.15	.61	มาก
9.	ความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.15	.70	มาก
10.	พื้นฐานความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี	4.11	.64	มาก
11.	ทัศนคติไม่ดีต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ	3.04	1.06	ปานกลาง
12.	การไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	4.18	.98	มาก
13.	ขาดความมั่นใจในตนเอง	4.10	.55	มาก
14.	นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพียงเพื่อพอบ้าง	3.92	.75	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านผู้เรียน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูนั้น ตัวแปรที่สำคัญอยู่ในระดับปานกลาง 3 ตัวแปร คือ การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน, ไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา และ มีทัศนคติไม่ดีต่อครูผู้สอน ตัวแปรตัวอื่น ๆ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ซึ่งตัวแปรที่สำคัญ 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.21$), การไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.18$), ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.15$) และความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.15$)

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ด้านผู้สอน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
15.	ผู้สอนบังคับให้พูดภาษาอังกฤษนักเรียนจึงเครียด	3.11	1.67	ปานกลาง
16.	การที่ครูกำหนดเมื่อตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้	2.93	.95	ปานกลาง
17.	ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาไม่มีความสามารถทาง ภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ไม่ดี	3.67	1.09	มาก
18.	ภาระงานของผู้สอนนอกเหนือจากการมีสอนมากเกินไป	3.60	1.09	มาก
19.	ขาดเวลาในการเตรียมแผนการสอน	3.18	1.07	ปานกลาง
20.	การไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน	3.29	1.01	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 แสดงว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านผู้สอน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูนั้น ตัวแปรที่มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก 2 ตัวแปร คือ ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ไม่ดี และ ภาระงานของผู้สอนนอกเหนือจากการมีสอนมากเกินไป ตัวแปรตัวอื่น ๆ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตัวแปรที่สำคัญ 3 ลำดับแรก คือครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ไม่ดี ($\bar{X} = 3.67$), ภาระงานของผู้สอนนอกเหนือจากการมีสอนมากเกินไป ($\bar{X} = 3.60$) และการไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.29$)

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
21.	มีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย	3.43	.99	ปานกลาง
22.	โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย	3.81	.86	มาก
23.	จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ในการเรียนการสอน	3.23	1.10	ปานกลาง
24.	ไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่เพียงพอ	3.43	.99	ปานกลาง
25.	นโยบายของโรงเรียนต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ	3.46	1.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 แสดงว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูนั้น ตัวแปรที่ความสำคัญอยู่ในระดับมาก 1 ตัวแปร คือ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อยเกินไป ตัวแปรตัวอื่นๆ มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตัวแปรที่สำคัญ 3 ลำดับแรกคือ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 3.81$), นโยบายของโรงเรียนต่อการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.46$), มีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย ($\bar{X} = 3.43$) และ ไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.43$)

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี ด้านสิ่งแวดล้อม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

ข้อที่	สาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี	n = 322		ระดับ ความสำคัญ
		$\bar{X}$	SD	
26.	ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ	3.17	1.40	ปานกลาง
27.	การมีสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ	3.24	1.19	ปานกลาง
28.	การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย	3.39	1.07	ปานกลาง
29.	การมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย	3.21	1.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 แสดงว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ด้านสิ่งแวดล้อม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูนั้น ตัวแปรที่มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ซึ่งตัวแปรที่สำคัญ 3 ลำดับแรก คือ การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย ($\bar{X} = 3.39$), การมีสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.24$) และการมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย ($\bar{X} = 3.21$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี

โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ทำการสกัดตัวแปร และหมุนแกนองค์ประกอบ เพื่อหาองค์ประกอบหรือปัจจัยที่สำคัญ แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ทำการสกัดตัวแปร และหมุนแกนองค์ประกอบ เพื่อหาองค์ประกอบหรือปัจจัยที่สำคัญจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ทั้งหมด 39 ตัวแปร มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.08 ถึง 3.90 โดยแสดงคุณลักษณะต่าง ๆ ขององค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับน้อยถึงมาก ซึ่งตัวแปรแต่ละตัวมีการกระจายในทิศทางที่

ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นจึงใช้เป็นองค์ประกอบในการหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้เมทริกซ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบขนาด 50 x 50 (รายละเอียดในตารางที่ 37 ภาคผนวก ง) เมื่อพิจารณาแต่ละส่วนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วมีค่าตั้งแต่ -.227 ถึง .739 จะเห็นได้ว่ามีค่าใกล้ +1 และ -1 เนื่องจากมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ย่อมแสดงให้เห็นว่ากลุ่มองค์ประกอบเหล่านี้มีบางสิ่งบางอย่าง ที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันอยู่ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวเหมาะที่จะใช้หาองค์ประกอบร่วม (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2546, หน้า 8)

ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเน้นองค์ประกอบหลัก (Principal Component Method) ซึ่งมุ่งที่จะสกัดให้ได้องค์ประกอบแรกที่มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากตัวแปรทั้งหลายสูงสุดและหมดแกนองค์ประกอบแบบออร์โธโกนอลด้วยวิธีแวร์แมกซ์ (Varimax Orthogonal Rotation) เพื่อให้การแปลความหมายสะดวกขึ้น จากการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเน้นองค์ประกอบก่อนหมุนแกน ของ 4 ด้าน 39 ตัวแปรนั้น แล้วทำการหมุนแกนองค์ประกอบแบบออร์โธโกนอลด้วยวิธีแวร์แมกซ์ เพื่อให้การแปลความหมายสะดวกขึ้นว่าองค์ประกอบนั้นประกอบด้วยตัวแปรใดบ้าง (มัทนา ปิ่นม่วง, 2536, หน้า 49 อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2547) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งแรก พบว่า ตัวแปรที่ 5, 20, 21, 23, 26 และ 27 มีน้ำหนักใกล้เคียงกับตัวแปรอื่นน้อยกว่า .10 ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรซับซ้อน ผู้วิจัยจึงได้ทำการตัดออก เนื่องจากถึงว่าตัวแปรนั้นไม่เป็นตัวองค์ประกอบใดเลย (อุทุมพร จามรมาน, 2523 อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2547, หน้า 21) เมื่อตัดตัวแปรดังกล่าวออกไปแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลใหม่อีกครั้ง ซึ่งได้ผลดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงค่าการทดสอบความเพียงพอของกลุ่มตัวอย่าง (KMO) และค่าการทดสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม (Bartlett's Test) จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

KMO	Bartlett's Test		
	Chi-Square	df	Sig.
.879	6094.992	528	.000

จากตารางที่ 15 แสดงค่าการทดสอบความเพียงพอของกลุ่มตัวอย่าง (KMO) และค่าการทดสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม (Bartlett's Test) จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ค่า KMO มีค่า .879 แสดงว่ามีความเพียงพอของกลุ่มตัวอย่างและเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่ และค่า Chi-Square มีค่า 7195.695 แสดงว่าข้อคำถามมีความครอบคลุมในการสอบถาม

ตารางที่ 16 แสดงค่าไอเกนแวลู (Eigenvalue) ค่าเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน และเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

องค์ประกอบที่ (Factor)	ไอเกนแวลู (Eigenvalue)	เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน (Percent of Variance)
1	9.847	29.840
2	3.195	9.683
3	2.662	8.068
4	1.846	5.586
5	1.440	4.364
6	1.335	4.047
7	1.135	3.440
8	1.053	3.190

จากตารางที่ 16 พบว่า ไอเกนแวลู (Eigenvalue) ที่มีค่าเกิน 1 มีอยู่ 9 ปัจจัย ในแต่ละปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ดังนี้ ปัจจัยที่หนึ่ง มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 9.847 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 29.840 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่สอง มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 3.195 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 9.683 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่สาม มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 2.662 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 8.068 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่สี่ มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.843 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 5.586 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่ห้า มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.440 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 4.364 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่หก มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.335 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 4.047 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่เจ็ด มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.135 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุ

ความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 3.440 เปอร์เซ็นต์ ำจจัยที่แปด มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.053 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 3.190 เปอร์เซ็นต์

ในการพิจารณาคัดลั่นองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญแต่ละองค์ประกอบของตัวแปรมีส่วนร่วมในแต่ละองค์ประกอบซ้ำกัน 1 ตัวแปร จึงทำการตัดตัวแปรในองค์ประกอบต่าง ๆ ออกไป 6 ตัวแปร ทำให้เหลือตัวแปร 33 ตัวแปร จำนวน 8 องค์ประกอบ

ตารางที่ 17 องค์ประกอบที่ 1 เจตคติของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษและความคาดหวังในตัวเอง

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
11	รู้สึกไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ	.782	3
12	รู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	.709	8
13	รู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ	.789	2
14	รู้สึกว่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วไม่รู้เรื่อง	.732	6
15	คิดว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่	.583	9
16	ไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	.765	4
17	ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ	.715	7
18	มีความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ	.734	5
19	ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ	.826	1
22	ขาดความคาดหวังในอนาคตของตนเอง	.529	11
28	ความคาดหวังว่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพียงเพื่อพอให้สอบผ่าน	.564	10

ค่าไอเกน เท่ากับ 9.847

ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 29.840

ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 29.840

จากตารางที่ 17 พบว่า องค์กรประกอบที่ 1 บรรยายได้ 11 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านผู้เรียน ทั้งหมดคือ ตัวแปรที่ 11 ถึง 19, 22 และ 28 ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก คือ ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบ .826, รู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบ .789 และไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบ .765 องค์กรประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 9.847 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 29.840 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 29.840 ขององค์กรประกอบสำคัญ 8 องค์กรประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์กรประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์กรประกอบนี้ว่า “เจตคติของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษและความคาดหวังในตัวเอง”

ตารางที่ 18 องค์กรประกอบที่ 2 เจตคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์กรประกอบ	อันดับที่
29	ผู้สอนดู	.825	2
30	ผู้สอนบังคับให้พูดภาษาอังกฤษ	.728	3
31	การถูกตำหนิเมื่อตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้	.726	4
32	ผู้สอนเคร่งเครียด	.836	1
33	ผู้สอนไม่ตั้งใจสอน	.633	5
34	ผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าเบื่อ	.620	6

ค่าไอเกน เท่ากับ 3.195

ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 9.683

ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 39.523

จากตารางที่ 18 พบว่า องค์กรประกอบที่ 2 บรรยายได้ 6 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านด้านผู้สอนทั้งหมด คือตัวแปรที่ 29-34 ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก คือ ผู้สอนเคร่งเครียด มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบ .836, ผู้สอนดู มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบ .825 และผู้สอนบังคับให้พูดภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์กรประกอบ .728 องค์กรประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.195 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 9.683 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 39.523 ขององค์กรประกอบสำคัญ 8 องค์กรประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์กรประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์กรประกอบนี้ว่า “เจตคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ”

ตารางที่ 19 องค์ประกอบที่ 3 ความกลัวการผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
7	กลัวการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ	.759	2
8	กลัวการพูดผิด	.843	1
9	ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ	.752	3
10	กลัวเพื่อนหัวเราะเมื่อการใช้ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง	.633	4
ค่าไอเกน เท่ากับ 2.662			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 8.068			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 47.590			

จากตารางที่ 19 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 บรรยายได้ 4 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านผู้เรียนทั้งหมด คือตัวแปรที่ 7 ถึง 10 ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก คือ กลัวการพูดผิด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .843, กลัวการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .759 และไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .752 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.662 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 8.068 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 47.590 ขององค์ประกอบสำคัญ 8 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความกลัวการผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ”

ตารางที่ 20 องค์ประกอบที่ 4 สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
37	ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ	.748	3
38	การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย	.879	1
39	การมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย	.834	2
ค่าไอเกน เท่ากับ 1.843			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 5.586			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 53.176			

จากตารางที่ 20 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 บรรยายได้ 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมด คือตัวแปรที่ 37 ถึง 39 ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก คือ การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .879, การมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .834 และ ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .748 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.843 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 5.586 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 53.176 ขององค์ประกอบสำคัญ 8 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน”

ตารางที่ 21 องค์ประกอบที่ 5 การฝึกทักษะ

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
35	มีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย	.796	1
36	โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย	.721	2
ค่าไอเกน เท่ากับ 1.440			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 4.364			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 57.540			

จากตารางที่ 21 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 บรรยายได้ 2 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมด คือ ตัวแปรที่ 35 และ 36 ตัวแปรที่สำคัญ คือ มีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .796 และ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .721 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.440 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 4.364 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 57.540 ขององค์ประกอบสำคัญ 8 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 5 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การฝึกทักษะ”

ตารางที่ 22 องค์ประกอบที่ 6 ความวิตกกังวลและความเครียด

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
4	ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายไม่ได้	.637	3
24	ความวิตกกังวลจากการบ้านหรืองานที่ได้รับ มอบหมายใน วิชาภาษาอังกฤษ	.690	1
25	ความเครียดที่เกิดจากผู้ปกครอง	.664	2
ค่าไอเกน เท่ากับ 1.335			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 4.047			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 61.587			

จากตารางที่ 22 พบว่า องค์ประกอบที่ 6 บรรยายได้ 3 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านผู้เรียนทั้งหมด คือตัวแปรที่ 4, 24 และ 25 ตัวแปรที่สำคัญ คือ ความวิตกกังวลจากการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายในวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .690, ความเครียดที่เกิดจากผู้ปกครอง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .664 และ ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .637 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.335 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 4.047 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 61.587 ขององค์ประกอบสำคัญ 8 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 6 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความวิตกกังวลและความเครียด”

ตารางที่ 23 องค์ประกอบที่ 7 การใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
1	การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน	.858	1
2	ไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	.713	2
ค่าไอเกน เท่ากับ 1.135			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.440			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 65.027			

จากตารางที่ 23 พบว่า องค์ประกอบที่ 7 บรรยายได้ 2 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านผู้เรียนทั้งหมด คือตัวแปรที่ 1 และ 2 ตัวแปรที่สำคัญ คือ การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .858 และ โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษามีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .713 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.135 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 3.440 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 65.027 ขององค์ประกอบสำคัญ 8 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 7 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน”

ตารางที่ 24 องค์ประกอบที่ 8 ความสนใจของนักเรียนและปริมาณของการบ้าน

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
3	ผู้สอนให้การบ้านในปริมาณที่มาก	.692	2
6	ให้ความสนใจต่อการบ้านวิชาอื่นมากกว่า	.718	1
ค่าไอเกน เท่ากับ 1.053			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.190			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 68.217			

จากตารางที่ 24 พบว่า องค์ประกอบที่ 8 บรรยายได้ 2 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านผู้เรียนทั้งหมด คือตัวแปรที่ 3 และ 6 ตัวแปรที่สำคัญ คือ ให้ความสนใจต่อการบ้านวิชาอื่นมากกว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .718 และผู้สอนให้การบ้านในปริมาณที่มาก มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .692 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.053 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 3.190 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 68.217 ขององค์ประกอบสำคัญ 8 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 8 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความสนใจของนักเรียนและปริมาณของการบ้าน”

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ทำการสกัดตัวแปร และหมุนแกนองค์ประกอบ เพื่อหาองค์ประกอบหรือปัจจัยที่สำคัญจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

จังหวัดชลบุรี ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ทั้งหมด 29 ตัวแปร มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.93 ถึง 4.21 โดยแสดงคุณลักษณะต่าง ๆ ขององค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ซึ่งตัวแปรแต่ละตัวมีการกระจายในทิศทางที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นจึงใช้เป็นองค์ประกอบในการหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้เมทริกซ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบขนาด 50x50 (รายละเอียดในตารางที่ 38 ภาคผนวก ง) เมื่อพิจารณาแต่ละส่วนของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วมีค่าตั้งแต่ -.205 ถึง .722 จะเห็นได้ว่ามีค่าใกล้ +1 และ -1 เนื่องจากมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ย่อมแสดงให้เห็นว่ากลุ่มองค์ประกอบเหล่านี้มีบางสิ่งบางอย่าง ที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันอยู่ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวเหมาะที่จะใช้หาองค์ประกอบร่วม (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2546, หน้า 8)

ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเน้นองค์ประกอบหลัก (Principal Component Method) ซึ่งมุ่งที่จะสกัดให้ได้องค์ประกอบแรกที่มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากตัวแปรทั้งหลายสูงสุดและหมดแกนองค์ประกอบแบบออร์โธโกนอลด้วยวิธีเวรีแมกซ์ (Varimax Orthogonal Rotation) เพื่อให้การแปลความหมายสะดวกขึ้น จากการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเน้นองค์ประกอบก่อนหมุนแกน ของ 4 ด้าน 29 ตัวแปรนั้น แล้วทำการหมุนแกนองค์ประกอบแบบออร์โธโกนอลด้วยวิธีเวรีแมกซ์ เพื่อให้การแปลความหมายสะดวกขึ้นว่าองค์ประกอบนั้นประกอบด้วยตัวแปรใดบ้าง (มัทนา ปิ่นม่วง, 2536, หน้า 49 อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2547) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบครั้งแรก พบว่า ตัวแปรที่ 4, 5, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 21, 25, 27 และ 29 มีน้ำหนักใกล้เคียงกับตัวแปรอื่น น้อยกว่า .10 ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรซับซ้อน ผู้วิจัยจึงได้ทำการตัดออกเนื่องจากถึงว่าตัวแปรนั้นไม่เป็นตัวองค์ประกอบใดเลย (อุทุมพร จามรมาน, 2523 อ้างถึงใน สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2547, หน้า 21) เมื่อตัดตัวแปรดังกล่าวออกไปแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลใหม่อีกครั้ง ซึ่งได้ผลดังนี้

ตารางที่ 25 แสดงค่าการทดสอบความเพียงพอของกลุ่มตัวอย่าง (KMO) และค่าการทดสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม (Bartlett's Test) จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

KMO	Bartlett's Test		
	Chi-Square	df	Sig.
.640	1066.733	136	.000

จากตารางที่ 25 แสดงค่าการทดสอบความเพียงพอของกลุ่มตัวอย่าง (KMO) และค่าการทดสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม (Bartlett's Test) จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ค่า KMO มีค่า .640 แสดงว่ามีความเพียงพอของกลุ่มตัวอย่างและเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่ และค่า Chi-Square มีค่า 1066.733 แสดงว่าข้อคำถามมีความครอบคลุมในการสอบถาม

ตารางที่ 26 แสดงค่าค่าไอเกนแวลู (Eigen Value) ค่าเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน และเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนสะสม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู

องค์ประกอบที่ (Factor)	ไอเกนแวลู (Eigenvalue)	เปอร์เซ็นต์ความแปรปรวน (Percent of Variance)
1	4.249	24.993
2	2.472	14.541
3	1.734	10.198
4	1.504	8.849
5	1.095	6.441
6	1.070	6.294

จากตารางที่ 26 พบว่า ไอเกนแวลู (Eigenvalue) ที่มีค่าเกิน 1 มีอยู่ 9 ปัจจัย ในแต่ละปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ดังนี้ ปัจจัยที่หนึ่ง มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 4.249 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 24.993 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่สอง มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 2.472 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 14.541 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่สาม มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.734 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 10.198 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่สี่ มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.504 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 8.849 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่ห้า มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.095 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 6.441 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยที่หก มีค่าไอเกนแวลู เท่ากับ 1.070 สามารถอธิบายความแปรปรวนของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากความแปรปรวนทั้งหมด 6.294 เปอร์เซ็นต์

ในการพิจารณาคัดเลือกองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญแต่ละองค์ประกอบของตัวแปรมีส่วนร่วมในแต่ละองค์ประกอบซ้ำกัน 1 ตัวแปร จึงทำการตัดตัวแปรในองค์ประกอบต่าง ๆ ออกไป 12 ตัวแปร ทำให้เหลือตัวแปร 17 ตัวแปร จำนวน 6 องค์ประกอบ

ตารางที่ 27 องค์ประกอบที่ 1 พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษและพื้นฐานความรู้เดิม

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
3	การละเลยไม่ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย	.490	5
7	ไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	.725	3
8	ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ	.855	2
9	ความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ	.912	1
10	พื้นฐานความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี	.528	4

ค่าไอเกน เท่ากับ 4.249

ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 24.993

ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 24.993

จากตารางที่ 27 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 บรรยายได้ 5 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านผู้เรียนทั้งหมด คือ ตัวแปรที่ 3, 7, 8, 9 และ 10 ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก คือ ความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .912, ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .855 และ ไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .725 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.249 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 24.993 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 24.993 ขององค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษและพื้นฐานความรู้เดิม”

ตารางที่ 28 องค์ประกอบที่ 2 สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
6	คิดว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่	.707	2
17	ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ไม่ดี	.595	4
26	ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ	.670	3
28	การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย	.776	1
ค่าไอเกน เท่ากับ 2.472			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 14.541			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 39.534			

จากตารางที่ 28 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 บรรยายได้ 4 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้านผู้เรียน 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 6 ด้านผู้สอน 1 ตัวแปร คือตัวแปรที่ 17 และด้านสิ่งแวดล้อม 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 26 และ 28 ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก คือ การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .776, คิดว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .707 และ ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .670 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.472 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 14.541 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 39.534 ขององค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน”

ตารางที่ 29 องค์ประกอบที่ 3 เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและสื่อที่ใช้

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
11	ทัศนคติไม่ดีต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ	.629	3
19	ขาดเวลาในการเตรียมแผนการสอน	.797	2
20	การไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน	.829	1
ค่าไอเกน เท่ากับ 1.734			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 10.198			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 49.732			

จากตารางที่ 29 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 บรรยายได้ 4 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้าน ผู้เรียน 1 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 11 ด้านผู้สอน 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 19 และ 20 ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก คือ การไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .807, ขาดเวลาในการเตรียมแผนการสอน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .651 และทัศนคติไม่ดีต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .617 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.734 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 10.198 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 49.732 ขององค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและสื่อที่ใช้”

ตารางที่ 30 องค์ประกอบที่ 4 กิจกรรมการเรียนการสอนนอกชั้นเรียน

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
22	โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย	.780	2
24	ไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่เพียงพอ	.851	1
ค่าไอเกน เท่ากับ 1.504			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 8.849			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 58.581			

จากตารางที่ 30 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 บรรยายได้ 2 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้าน
 หลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมดคือ ตัวแปรที่ 22 และ 24 ตัวแปรที่สำคัญ คือ
 ไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่เพียงพอ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .851 และ โอกาสในการฝึกทักษะ
 นอกเวลาเรียนมีน้อย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .780 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.504
 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 8.849 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 58.581
 ขององค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็น
 อันดับที่ 4 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า
 “กิจกรรมการเรียนการสอนนอกชั้นเรียน”

ตารางที่ 31 องค์ประกอบที่ 5 โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
1	การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน	.839	1
2	ไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	.790	2
ค่าไอเกน เท่ากับ 1.095			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 6.441			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 65.023			

จากตารางที่ 31 พบว่า องค์ประกอบที่ 6 บรรยายได้ 2 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้าน ผู้เรียนทั้งหมดคือ ตัวแปรที่ 1 และ 2 ตัวแปรที่สำคัญ คือ การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ นอกชั้นเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .839 และไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .790 องค์ประกอบนี้มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.095 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 6.441 ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 65.023 ขององค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 5 และเมื่อได้ พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควรตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “โอกาสในการใช้ ภาษาอังกฤษ”

ตารางที่ 32 องค์ประกอบที่ 6 จำนวนชั่วโมงในการสอน

ตัวแปรที่	ข้อความ	น้ำหนัก องค์ประกอบ	อันดับที่
23	จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ในการเรียนการสอน	.873	1
ค่าไอเกนเท่ากับ 1.070			
ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 6.294			
ค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 71.317			

จากตารางที่ 32 พบว่า องค์ประกอบที่ 6 บรรยายเพียง 1 ตัวแปร เป็นตัวแปรที่อยู่ในด้าน หลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ตัวแปรที่ 23 จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอในการเรียนการสอน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .873 องค์ประกอบนี้มี ค่าไอเกนเท่ากับ 1.070 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 6.294 ค่าร้อยละของความแปรปรวน สะสม เท่ากับ 71.317 ขององค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าองค์ประกอบนี้ พบว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 6 และเมื่อได้พิจารณาลักษณะตัวแปรแต่ละตัวแล้ว เห็นสมควร ตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอในการเรียน การสอน”